

opusdei.org

Prva Pričest

23. travnja, imamo stotu godišnjicu prve Pričesti svetoga Josemarije; taj datum znači poticaj za njegove kćeri i sinove u Opusu Dei da budu još pobožniji u pripremi za svetu Misu, a na poseban način za svetu Pričest.

14.04.2012.

23. travnja, imamo stotu godišnjicu prve Pričesti svetoga Josemarije; taj datum znači poticaj za njegove kćeri i sinove u Opusu Dei da budu još

pobožniji u pripremi za svetu Misu, a na poseban način za svetu Pričest.

Nemoguće je nabrojiti sve savjete koje nam je davao naš predragi Otac za što bolje svakodnevno primanje Gospodina. Mi koji smo imali sreću da izbliza vidimo kako se on pripremao na svetu Žrtvu, kako je slavio, kako se pričešćivao i nakon toga obavljao djelo zahvale, ne nalazimo riječi kako bismo izrazili ljubav koja ga je bez upadljivosti u tim trenucima ispunjala. Ograničit ću se na nekoliko crta koje nam mogu pomoći da produbimo poneki aspekt euharistijske pobožnosti našega svetoga Utemeljitelja i tako poboljšamo osobni ophod s Isusom u Presvetom Sakramentu.

23. travnja godine 1963. rekao nam je: *za mene je danas vrlo veliki blagdan*. Želio je da mu pomognemo u izrazima zahvalnosti Bogu za tu dobrotu s Neba: *jer došao je kako bi*

postao gospodar moga srca. Bio je vrlo zahvalan svetom Prvosvećeniku Piju X. koji je početkom dvadesetog stoljeća izdao nove norme o prvoj Pričesti i odredio minimalne uvjete koji su potrebni za dopuštenje djeci da pristupe svetom Stolu.

Uvijek je govorio kako je s deset godina prvi put primio Gospodina. Rekao je: U tom vremenu, usprkos odredbama Pija X. bilo je vrlo neobično u toj dobi primiti prvu Pričest. Sada je običaj primiti je još i prije. Pripremao me jedan stari Escolapio, pobožan, jednostavan i dobar čovjek. Naučio me je moliti duhovnu pričest.

Taj prvi susret s Isusom u Euharistiji ostavio je u njegovom životu duboki trag. Svake godine se na vrijeme pripremao na taj dragi spomendan. U mnogim se prilikama u zahvalnom sjećanju navraćao tim trenucima

diveći se dobroti Boga koji je htio biti toliko blizu svojih stvorenja.

Ali nije se tako ponašao kad je odrastao, iako je logično da se godinama, dok je bezbroj puta promatrao Gospodinova dobročinstva, sve više usavršavala njegova zahvalnost. Više puta je pričao kako se ne gubi utisak kada se radi o mislima koje smo imali od rane dobi. Rekao je: *Od malena sam sasvim dobro shvatio što je Euharistija: to je osjećaj koji svi imamo; želimo uvijek ostati uz onoga kojeg ljubimo. To je osjećaj majke prema djetetu: ona kaže: pojela bih te poljupcima. Pojela bih te: pretvorila bih te u svoje vlastito biće.*

Jedino ljubav Kristova za svakog pojedinca, veća od one koju svi očevi i majke mogu imati prema svojoj djeci, jaka je toliko da može ostvariti težnju za konačnim zajedništvom među osobama koje se ljube.

Gospodin nam je rekao i ovo: uzmi, jedi me! Više ljudski ne može biti. Ali kada mi primamo Boga Našega Gospodina, ne pretvaramo Ga u ljudsko tijelo: On je taj koji pobožanstvenjuje i uzdiže. Isus Krist čini ono što je nama nemoguće: naš život, naše akcije i našu žrtvu čini nadnaravnim. Počinjemo živjeti u Bogu. I još mnogo toga: tu je svrha moga života.

Kćeri i sinovi moji, pripremajmo se što je moguće bolje na Pričest. Uvijek će biti malo to što činimo, ali to u nama ne treba prouzročiti ni najmanji osjećaj gorčine. Stvarno nismo dostojni primiti Gospodina u svoju dušu i tijelo, ali On je rekao da zdravima nije potreban liječnik, već bolesnima. On nas svojim čestim dolaskom – svakodnevnim ako je moguće – svakog pojedinca mijenja da budemo dostojni njegove ljubavi. *Stoga, kada je duša u stanju milosti – duša zaljubljena u Boga – ne može se*

smatrati da nema spremnosti za pričest; jer dok radimo, otvarajući druge fronte u borbi mira i dobra za svijet, pripremamo se na divan način.

Na početku godine predložio sam vam da ako je zgodno često ponavljate strelovitu molitvu koju je naš Otac uzeo iz Evandjelja, od svetoga Tome, i koju je u srcu svakodnevno ponavljao u svetoj Misi: *!,!Dominus meus et Deus meus!*

Gospodine moj i Bože moj! Divimo se tom lijepom djelu vjere u realnoj prisutnosti Isusa Krista pod sakramentalnim prilikama i to će nas potaknuti da se bolje pripremimo na pričest. Mnogo moramo ljubiti Gospodina, biti pobožni, što je moguće bolje ophoditi se s Njim na oltaru i u svetohraništu, ljubiti Ga i za one koji Ga ne ljube i nadoknaditi za one koji ga vrijeđaju. *Bogu Našem Gospodinu potrebno je da ponavljate svaki dan kad Ga primite: Gospodine, vjerujem da si Ti, vjerujem da si*

stvarno skriven u sakramentalnim prilikama! Klanjam Ti se, ljubim Te! I kada napravite posjet u kapeli, ponovite opet: Gospodine, vjerujem da si stvarno prisutan! Klanjam Ti se, ljubim Te! To znači imati ljubav prema Gospodinu. Tako Ga svaki dan sve više ljubimo.

Zatim, nastavite Ga ljubiti preko dana dok razmišljate ovo: dovršit ću dobro sve iz ljubavi prema Isusu Kristu koji upravlja iz Svetohraništa. Mnogo ljubite Isusa u Presvetom Sakramentu i nastojite da Ga mnoge duše ljube: samo tako ćete tu brigu nositi u duši, znat ćete poučiti druge, jer ćete dati ono što ostvarujete, što imate i što jeste.

<https://opusdei.org/> Prelatovo pismo (travanj 2012.)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prva-pricest/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prva-pricest/) (27.03.2025.)